

Na představení profidivadla jsem šel bez znalosti Goldingovy knihy a její obsah jsem si záměrně zjistil až po shlédnutí představení, abych mohl zhodnotit samotné divadelní zpracování.

Příběh o ztroskotání skupiny dětí, které se pod nátlakem okolností a ostrova postupně mění v lidské zrůdy je podle mě nadčasový, protože příběhy Robinsonů jsou známé už od počátku objevných cest po moři, ale přesto v něm můžeme najít náznaky dnešní společnosti, kde se člověk zbavuje svého lidství nejen kvůli přežití, ale i pouhému úspěchu.

Výkony herců mne opravdu nadchly, protože ač se jedná o amatérské dobrovolníky, z nichž mnozí stáli před publikem poprvé, předvedli opravdu dobré představení, obzvláště když uvážíme, že se museli vyrovnat se stísněným prostorem posluchárny. Nejlépe zahraná na mě působila postava Čuňase, kde herec dokázal charakter své postavy vystihnout nejen gesty, ale přidal i rozvláčný přízvuk z jednoho nejmenovaného velkého města.

Největším překvapením pro mne bylo zjištění, že původně je Pán much čistě mužské představení, protože v podání profidivadla bylo zastoupení obou pohlaví v inscenaci naprosto přirozené.

Přiznám se, že jsem šel na představení s pocitem, že půjde jen o další "školní dramáček", ale teď se musím za to omluvit, protože na mne představení profidivadla zapůsobilo jak po stránce zpracování, tak obsahem vybraného díla, ve kterém si může každý najít podobenství, které je mu blízké.

Vít Míča